

PSI, KRÁČ•LÁČ•CI A "VELKÁČ%o HÁČ•CHY"

ÁšterÁ½, 03 bÁ™ezen 2009

Jak uÁ¾ jsem nÁ›kde psala, tu minulou noc jsem nechtÁ›nÁ› proflámovala a tak jsem byla celý den za dokonalého mimonÁ›. NeÁ¾ bych nevÁ›dÁ›la, jak se jmenuju, kolikátého je a kdo je prezidentem (to jsou prý otázky, které se dávají lidem, kdyÁ¾ lékař™ potÁ™ebuje zjistit, jestli jsou "v obraze". Nu, v obraze jsem byla, i kdyÁ¾ mírnÁ› zamÁ¾elém, roztÁ™eseném...

Po uvítání, vybalení, uklizení, nakrmení a uloÁ¾ení drahé tÁ™ivrtky jsem zalezla do svého milovaného loÁ¾e, s pÁ™emÁ¾ nejmiÁ› do odpoledne mi máÁ¾e být celý svÁ›t ukradený. Nojo - jenÁ¾e to bych si nesmÁ›la zapomenout vypnout telefon pÁ™edevším hlavu. Však to znáte - Á›lovÁ›k je unavený, nemyslí mu to - tak si lehne a v tom mu zaÁ›ne v hlavÁ› šrotovat, najednou se vyklubávají nejrÁ›znÁ›jší Á™ešení problémÁ›... a tak Á›lovÁ›k kluše tu k telefonu, tu k poÁ›ítači, protoÁ¾e si musí ovÁ›tmit, jestli to, co právé› vymyslel, je kardinální blbost nebo docela prima nápad. Jak to tak u poÁ›ítačových závisláčů bývá... uÁ¾ mechanicky kontroluju komentÁ™e, Á›tu poštu. PaneboÁ¾e, dnes se tedy nachechtala... a pevnÁ› doufám, Á¾e i ty, na "jejichÁ¾ dotazech" se ponÁ›kud uvolnila stavidla, se kvÁ›li tomu nezlobí (ostatnÁ›, jak asi víte, vÁ›tšinu vÁ›tších problémÁ› ještÁ› duplicitnÁ› Á™eším pÁ™ím s dotyÁ›nÁ› Á›lobrdou).

Nojo, to s tím králíkem... PÁ™ipomnÁ›li jste mi krásná léta, kdy jsem si takhle jednou v pondÁ›lí pronajala v ÁČernošicích rozestavÁ›ný domek se stavebním bincem vÁ›kol (místo zahrady, cesty, garážÁ¾e atd.). V pátek jsem naloÁ¾ila dÁ›ti do auta, a v pondÁ›lí tam šly do školy... A - já se zaÁ›ala pÁ™eorientovávat na venkovanku. Nevím, jestli jste nÁ›kdo zaÁ¾ili, co to je, kdyÁ¾ totální neznalec má najednou zatopit dole v kotli, aby se vytopil barák. Párkrát jsem zapomnÁ›la pohnout s takovou dÁ›leÁ¾itou páč•kou a témÁ› odstartovala kotel k nebesÁ›m... Ale - i to byl uÁ¾ úspěch, protoÁ¾e to znamenalo, Á¾e se mi vÁ›bec podař™ilo nÁ›jaký ohýnek rozdá›lat...

Asi po týdnu se ke mnÁ› pÁ›starší dítÁ›, nasadilo ty nejkouzelnÁ›jší kukadla a nejlisnÁ›jším hláskem se má› jala pÁ™emlouvát, "Á¾ nemáme Á¾ádny Á¾víÁ¾átko, Á¾ádnyho pejska, kaÁ¾dej ho má, mami, takle nás vykradou, a nemáme ani slepice, podívej a vedle mají králíč•ky a tamhle taky, a holky ve škole mi Á™íkaly..." Nechala jsem se blaÁ›enÁ› oblbovat a teprve ke konci jsem si z jejího drbotÁ›ní uvÁ›domila, Á¾e v té dítÁ™e, co jednou bude garážÁ¾, je ve velké škatuli "nÁ›co" - co se pozdě ukázalo jako jedenáct králíč•ích miminek.. UÁ¾ jsem to tu mnohokrát psala, jakou jsme pak má›li farmu, jak jsme králíky pásli. Robert se rozhodl prokázat jejich prudkou inteligenci a cvič•il je... Taky dÁ›tem jednou v nestÁ™eÁ¾eném okamÁ¾iku dva králíci zabloudili do igelitového domeč•ku, který si hrál na skleník a kde jsem pyšnÁ› odchovala moje první salátky atd... Myslela jsem - druhý den ráno - Á¾e vztekem seÁ¾eru dÁ›ti, ale radÁ›ji jsem to o pár má›síců provedla s ušáky. PÁ™iznávám a chlubím se, později jsem byla na sebe nesmírnÁ› pyšná a jsem dodneška, protoÁ¾e jsem tÁ›m svým panelákovým chcípáč•kám poskytla asi to nejlepší, co jsem zvládla. Dnes se tomu Á™íká biohospodÁ™ství a pobyt na zdravém vzduchu. (O dennodenní šílené špínÁ› obou dÁ›tiÁ›ek ani nemluvá›. Právě› jsem jak Prač•ka StÁ›panida.)

Psi... do ÁČernošic si dcera uÁ¾ vezla psí miminko, které jedna babka na JiÁ¾ní vytáhla z kontejneru a Lenka zachránila. Byl to neskuteč•ný kÁ™iÁ¾enec, rasa Kainkurv von Bahnhof, dostalo to jméno Ajka a všichni jsme ji milovali. JenÁ¾e - kdyÁ¾ milá Ajka zaÁ›ala jít do puberty, byli kolem nás desítky tÁ›ch šlechtických Á›oklÁ›, co je ti fajnoví lidič•kové z okolních vil chovali. A - vÁ›bec se nechovali (ti psi) tak, jak jim jejich rodokmen velel. (A pak chtÁ›jte po dvounoÁ¾cích, aby bojovali s hormony). JeštÁ› dnes má› jímá hrÁ›za z té háravé doby... Postupem Á›asu se k nám dostalo ještÁ› Á›tyÁ™i aÁ¾ pÁ›t dalších nalezcenÁ› všech velikostí. PÁ™iznávám, Á¾e oblodku jsem pÁ™itáhla i já, já, která se do té doby všeho, co má›lo Á›tyÁ™i tlapky a kousavou tlamu, šílenÁ› bála. Šinu si to takhle utahaná od vlaku do kopce, kdyÁ¾ tu vedle cesty, v hustém kÁ™oví, se mele nÁ›jaké obrovské svÁ›tlé zvíÁ™e... Poznala jsem, byla to velká doga, kterou má›li v jedné z tÁ›ch supervilek, cca pár metrů od nás. PÁ™edstavte si, Á¾e oni ji tam má›li na silném lanÁ› u zabetonovaného sloupku. Ta chudinka potvora - nevím jak - sloupek stálým divoč•ením vykvedlala, vyrvala, nevím jak se dostala i pÁ™es plot a - právé› díky tomu lanu se neskuteč•nÁ› zamotala v kÁ™oví. Chudák, uÁ¾ byla témÁ› uškrcená... Jo, ještÁ› bych má›la Á™íct, Á¾e se jí lidi dost báli. KdyÁ¾ totální zoufalství, ona uÁ¾ jen tiše kÁ›uč•ela, stála tam, protoÁ¾e se vlastnÁ› uÁ¾ ani nemohla pohnout!, a má› ani nenapadlo, abych se bála... Verval jsem se k ní a zaÁ›ala ji pomalu rozmotávat. Pesa mi jen olizovala oblíč•ej a ještÁ› trochu pokÁ›ukávala. Podař™ilo se mi ji rozvázat. A teprve pak jsem si uvÁ›domila, Á¾e tohle zvíÁ™e, co jsem nÁ›aÁ¾ do pasu, je to, kolem kterého (Á™ádny) uvázaného a za kovovým plotem) jsem chodila obloukem. Tak jsem jí ještÁ› Á™ekla, Á¾e uÁ¾ jako musím domÁ›t, a ona by má›la asi jít taky - jenÁ¾e - ona šla za mnou. Jak oveč•k si na zápraž•í a vytvoř™ila tam menší StÁ™edoč•eskou pahorkatinu. OK, tak jsem vzala umývadlo, natoč•ila vodu a ještÁ› jí obÁ›tovala zbytky od več•eÁ™e. Chlemt chlemt, blems blems, a všecho bylo Á›istoprázdné. Byla u nás asi 14 dní. NeÁ¾ se pánič•kové vrátili z dovolené. ProstÁ› - prý si on myslel, Á¾e ona domluvila pro jejich psa krmení, ona si zas myslela totéž o nÁ›m... No, kdyby ten pes nemÁ›l spotÁ™ebu jak celá naše rodina dohromady, tak bych si fakt nÁ›co podobného jednou potÁ™ídila, ale ....

Ty háč•ichy si nechávám aÁ¾ nakonec. Ano, místopÁ™iseÁ¾nÁ› se kaju. Á›tou kudlu delší dobu, vÁ›dí, Á¾e mne má›j manÁ¾el tÁ›Á¾ce tyranizuje: kupuje mi vÁ›neč•ky, vÁ›trníky... a já, dortí narkoman, pokač•dé podlehnu. Jednou dokonce koupil asi 20 kousků, vzal si dva a zbytek zardil do lednice. Den dva jsem nemÁ›la oči ani srdce - oba orgány byly pÁ™ísáté na dveř™e lednice, vnitř™ním zrakem jsem tam bloudila, rozbalovala balíč•ek, ochutnávala sladký krém se šlehač•kou, ulamovala kousky polevy... No uznejte, není to hrozné? Proč• já nemiluju víc maso?

A coÁ¾e mi zase Jirka provedl? Nic jiného. PochopitelnÁ› - šel si po obÁ›dÁ› na pivko a vrátil se se známým balíč•kem. Já si právé› udÁ›lala další dávku kafe pro mrtvolu, kdyÁ¾ s tím nadÁ›lením vplul do obývacího. Ale - tentokrát jsem se netrápila zbyteč•nými výč•itkami: "Dej sem moje dva kousky, neÁ™áde!", oslovila jsem nÁ›Á¾nÁ› manÁ¾el blaÁ›enÁ› se zahryzla... No, mám já ještÁ› šanci být šlank? Uvidíme - pozvu paní Ivu Málkovou - slíbila mi to. (Jéje, další telefon... celý den to tu drnÁ›í, jeden za druhým - naše tÁ™i paneláč•ky budou má›nit obrazy a portály. TakÁ¾e se vyÁ™izuje, vyÁ™izuje...) JeštÁ› udÁ›lat nÁ›jaký ten Á›lánek, abyste má›li na zítra zábavu.... Jsem ráda, Á¾e vás všecho mám, bando kudlanč•í... d@niela